Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Drei Vorlesungen in Rom - Cod. Ettenheim-Münster 196

Lugo, Juan

[S.l.], 1632-1633

Sectio IV.

urn:nbn:de:bsz:31-116360

Visual Library

ē inquirendū an ad eum influxum hēat Angelꝰ potiam aliquam distinctam. an non? nam per eandem virtutem per quam concurrit cum suo intellectu per modum obti concurrit cum intellectu alterius Angeli etiam per modum obti, sicut per eandem virtutem qua hō emittit spēēs ad oculos alterius emittit etiam ad oculos proprios vt videatur a seipso. ē quidem facile dici ƒt potiam ad hanc operaōem n̄ distingui a substa Angeli, si ē. singula Angeli accidentia hn̄t virtutem qua concurrant ad cognitionem sui cum intellectu cuiuslibet Angeli, cur neganda ē talis virtꝰ in ipsa substantia, presertim cum supponam ex Phīa vt probabiliorem sententiam quæ concedit influxum immediatum substiæ ad producendam aliam substiam.

Maior potest ēē difficultas de alijs obtis mālibꝰ an quando adsunt intime intellectui Angeli point immediate concurrere cum ipso? cōis sentia negat, qa entia mālia n̄ st intelligibilia actu sed pota quatenꝰ per spēēs spirituales redduntur proxime intelligibilia, ē qa ens mēale n̄ ht proportionem vt agat in substiam spiritualem. contrariam sentiam tenet Scotꝰ ē Gabriel quos affert Suarez cap. 6 num. 4. ego fateor rem ēē incertam, n̄ ē. adducitur pro cōi sentia rao aliqua conuincens, nam licet ens mēale n̄ point se solo concurrere ad effectum spiritualem, n̄ th videtur repugnare qd simul cum alio principio spirituali point vel instrumentaliter vel partialiter concurrere, sicut cōiter dici solet phantasma concurrere simul cum intellectu agente ad ~~cognit~~ productionem spēi intellectualis, quando vero mālia dicuntur ēē intelligibilia sa pota agitur in ordine ad intellectum humanum, nam respectu hoīs obta mālia st sensibilia proxime, intelligibilia vero solum remote ē in pota.

Aliam raoem adducit Arrubal disp. 63 num. 19 qa si mālia point concurrere immediate cum intellectu Angeli nullum ēēt obtu qd n̄ point similiter concurrere ē per consequens nulla ēēt opera supernālia quæ laterent Angelos nam illa etiam possent concurrere quando adēēnt in intellectu Angeli. consequens autē ē absurdum. R. in hoc th argto supponitur principium falsum scilicet ad eliciendam cognitionem supnālem nihil aliud requiri nisi intellectum ē concursum ex parte obti; hoc, inquam, ē falsum constat in actibus fidei ad quos præter spēēs ē intellectum requiritur habitus fidei infusus complens potiam in ratē pota. quamuis ergo adēēt obtu supernāle Angelꝰ illud n̄ videret n̄ ex defectu obti, sed potiæ quæ ēēt imperfecta ē improportionata ad illam cognitionem supernaturalem.

SECTIO IIII.

An cognoscat Angelus futura?

Obiecta intellectus Angelici vel st nālia vel supnālia. hæc si solum sint supnālia quoad modum seu extrinsece point bene cognosci nāliter ab Angelo. videt ē. Angelꝰ rosam productam a Deo miraculose in hyeme

n̄ minus

n̄ minus quam si producta fuisset nāaliter in vero. si vero sint ōīo supnāalia quoad entitatem, iam diximus n̄ poe virtute nāali cognosci ab Angelo, q̄a illa cognitio debet ēē etiam supnāalis quoad substantiam. de obtis nāalibus necessarijs nulla ē difficultas q̄d cognoscantur ab Angelo. dubium solum manet de futuris ē de secretis cordium de quibus nunc dicendum.

Dubitatur ergo de cognitione futurorum de qua loqui possumus dupliciter, hoc ē, vel de cognitione futuri in sua cāa, vel de cognitione futuri in seipso. p̄mo modo certum ē poe cognosci effectum ab Angelo in cāa necessaria quantum ē ex vi illius cāa. pt e. Angelus scire futuram Eclypsin ex vi cāarum nāalium. dico quantum ē ex vi illius cāae, q̄a n̄ poterit scire an illa cāa nāalis sit impedienda a Deo. effectus vero contingens n̄ pt certo cognosci ab Angelo in cāa libera, q̄a cāa de se ē indifferens ad utrumq̄, poterit tn̄ cognosci effectus coniecturaliter ē aliquando certitudine aliqua morali ppt ingentem inclinaōem ē propensionem cāae quam videt difficillime poe mutari.

Difficultas ē de cognitione futurorum in seipsis. de quibus etiam certum ē n̄ poe ab Angelo certo cognosci. colligitur ex Scriptura Isaiae 41: annuntiate quae ventura sunt in futurum ē sciemus q̄a Dij estis vos. ē cap. 46: Ego sum Deus ē n̄ ē ultra Deus nec ē similis mei annuntians ab exordio novissimum ē ab initio quae nondum facta sunt dicens. vide plura loca Patrum apud Suarez lib. 2 cap. 9 num. 12. difficile tn̄ ē explicare unde oriatur haec repugnantia, cum e. haec obta habent veritatem ē scibilem ē quidem nāalem n̄ apparet, cur intellectus Angelicus si ab initio ht spēm illius obti n̄ poit illud cognoscere, cognitio e. generatur adaequate a spē ē pōia.

P. Vasquez disp. 202 cap. 2 dicit n̄ poe reddi repugnantiam nāalem a priori: alij pertinentes Thomistis dicunt licet poe dat n̄ repraesentare obtum nondum existens, q̄a ad repraesentandum actu requiritur assimilaō spēi cum obto, n̄ pt a. ēē similis spēs obto nondum existenti, n̄ ergo repraesentat illud actu sed in pōia, ē ideo n̄ pt occurrere ad eius cognitionem. hanc sententiam impugnat bene Suarez cap. 11 num. 10 ē seqq. q̄a spēs n̄ ē similis obto similitudine fōali ē reali sed solum intentionali, haec a. consistit in eo q̄d poit producere cognitionem illius obti & dum dicis n̄ poe producere illam cognitionem q̄a n̄ ht similitudinem intentionalem respondes per eandem quaestioēm sub alijs terminis. rursus pt impugnari: q̄a spēs Angelica repraesentat actu obtum p̄teritum ~~dum~~ ut p̄teritum, sed non minus repugnat ēē similem obto p̄terito quam futuro, neutrum e. actu existit & haec rāo n̄ impedit repraesentaōem intentionalem spēi.

Alij apud eundem Suarez dicto cap. 11 num. 1 dicunt spēm illam antequam producatur obtum solum repraesentare remote possibilem, ad hoc a. ut repraesentet eam existentem addit postea aliquem modum realem intrinsecum in eadem spē.

per quem

per quem completur in rãoe repræsentantis existentiam obti. hæc etiã rão coiter reijcitur, qa ille modus qui de nouo additur erit vera spẽs repræsentans obtu existere, siquidem spẽs pcedens solum repræsentabat obtu ẽẽ pöibile. hic a. modus superadditus repræsentat obtu existere, frustra ergò ponitur ille modus cum sit facilius dicere ẽẽ nouam spẽm, nec vlla sit difficultas contra productionem nouæ spẽi quæ n̄ procedat contra productionem huius noui modi. item in spẽe expressa repræsentatio existia n̄ ẽ modus additus cognitioni repræsentanti pöibilitatem rei, sed ẽ noua cognitio diuersa & eodem modo se habebit in spẽe impressa.

Ipse Suarez duplicem rãoem indicat. pmam cap. 10 num. 9. vbi ait lumine nãæ constare hanc spẽm præsciam repugnare cum virtute nãli illectꝰ creati. vix ẽ. explicabis quomodo Deꝰ poit cognoscere futura antequam sint, ẽ tandem recurrimus ad infinitum lumen sciã diuinæ quam nihil pt latere & illectꝰ ~~diuinus~~ creatus n̄ pt ad ea obta se extendere. hæc tn̄ rão adhuc restat difficilis posito qd Angelꝰ hat spẽs futurorum, nam in Deo ideo recurrimus ad infinitatem luminis, qa n̄ illectus diuinus nihil ht a quo determinetur magis ad cognoscendum peccatum Petri futurum ẽẽ quam n̄ ẽẽ futurum. si a. Deus haberet iam nunc spẽm impressam peccati futuri vt futuri nulla ẽẽt difficultas in explicando quomodo Deus nunc cognosceret futura. Angelꝰ verò per te iam nunc ht spẽm n̄ indifferentem sed determinatam obti prout existentis cras & absq vllo infinito lumine poterit facile hodie illud obtu cognoscere.

Alteram ergo ~~repugnantiam~~ rationem huiꝰ repugnantiæ reddit cap. 11 num. 13 ẽ 14. vbi addit existentiam obti ẽẽ conditionem determinatam spẽm adhoc vt repñtet actu obtu existens, n̄ ita vt ipsum obtu concurrat effectiue ad actum cognitionis, sed compleat per modum conditionis repræsentatem spẽi quæ prius solum repñtabat obtu vt pöibile. hæc rão parum differt ab ijs qui requirebant modum superadditum in ipsa spẽe. parum ẽ. differt qd complementum istud sit extrinsecum vel intrinsecum spẽi, vel qd ponatur vt conditio siue vt cãa partialiter concurrens, nam in vtroq casu debet dici spẽm n̄ ẽẽ adæquatam determinatiuam sed inadæquatam, ita vt illectꝰ determinetur ẽ moueatur partialiter a spẽe ẽ partialiter ab illo modo, vel ab obto ipso n̄ vt a cãa sed vt a conditione requisita, qui modꝰ determinandi spẽm pcedentem n̄ parum debilitat argta quibus Philosophi probant produci spẽs ab obtis, nam eodem modo dicere poet aliquis existere semper in oculo spẽs oium colorum, has tn̄ spẽs n̄ repræsentare actu album donec album existat in tali distantia, quæ existentia ẽ conditio requisita vt spẽs concurrat actu ad visionem albi. item illectum n̄rum habere spẽs cognitas,

quæ tn̄ n̄

quæ tn̄ n̄ repñtant actuè donec obiecta applicentur per sensus, quæ applicatio ē conditio requisita ad illam actualem repræsentaõem. sanè sicut hæc n̄ dicerentur satis Philosophicè, ita nec illud de obiecto concurrat extrinsecè per modum conditionis vt spẽes Angelica illud repñtet; sed vel debes concedere spẽem præcedentem ēē adæquatum determinatiuum, vel certè illud qđ de nouo requiritur siue intrinsecum siue extrinsecum ēē cõdeterminatiuum vel immediatè vel saltem mediatè cãdo aliquomodo ipsum principium immediatum.

Arriaba disp. 167 cap. 2 num. 20 addit aliam raõem petitam ex iure secreti, qđ nãa radalis ht circa suas actiones liberas. hinc e. fit qđ ea oĩa quæ saltem remotè pendent ex aliqua cãa libera, n̄ poût cognosci ante consensum ipsius cãæ liberæ. Sed ctra, qa poêt saltem Angelus præcognoscere suasmet operaões futuras, n̄ e. ht ius secreti aduersus seipsum. Rđet illam præsciam forte derogare libertati ipsiusmet Angeli si priusquam operaretur præsciret quid eet operaturus. Sed ctra, qa Chrũs Dñs habebat sciam infusam qua cognoscebat suas operaões futuras absq ollo præiudicio libertatis, vt suppono.

Vides quam difficilè explicetur repugnantia cognoscendi futura si eorum spẽes præexistant in Angelo. quam verò facilè id declarent qui dicunt spẽes futurorum produci successiuè in Angelo eo ordine quo ipsa obiecta existunt. hinc e. redditur clarissimè raõ gnralis ad oẽm illectum creatum cur n̄ poût nãaliter cognoscere futura, qa scilicet oĩs cognitio nãalis petit procedere ab obiecto vel tanquam a cãa vel saltem tanquam a conditione requisita ad hoc vt producatur eius spẽes. qđ pt iterum cfirmari ab absurdo, argto supra facto. si e. Angelus haberet cõgenitas spẽes futurorum, & nunc cognosceret idm quæ obiecta eet futura. nunc e. videt et comprehendit spẽem quam ht in suo illectu et per cõsequens scit se habere spẽem de peccato crastino Petri et n̄ de eius negaõe, alioquin n̄ cognosceret quidditatiuè spẽem quam ht, & euidenter colligitur vel ferè euidenter Petrum cras peccaturum vel n̄ peccaturum etc.

Hinc infertur imo idem dicendum ēē respectu præteritorum quæ etiam Angelus n̄ poêt nãali virtute scire, nisi vel in effectu aliquo ex illis relicto, vel per reminiscentiam si ea vidisset quando erant. si vero Angelus crearetur nunc de nouo n̄ poêt scire quæ antea facta fuissent nisi ex aliorum relaõe. qđ licet neget P. Vasquez disp. 208 cap. vltimo. eum tn̄ benè impugnat P. Suarez cap. 12 num. 4. qa in Scriptura tam tribuitur Deo dicere præterita quam futura, et apud Patres vterq ē actus Propheticus. raõ a. ex illo principio ē clara, qa spẽes tunc solum connãaliter debetur quando existit obiectum, quare si tunc n̄ erat Angelus n̄ dabitur ei postea talis species, et per cõsequens ignorabit illud obiectum.

Infero 2do

Infero 2do Angelos nunc cognoscere obta pterita, n solum indirecte sed directe in seipsis per spem relictam in suo intellectu. hoc e ctra Suarez dicto cap. 12: ubi ait Angelum cognoscere postea directe cognitionem quam habuit prius de existentia rei ex qua cognitione relicta fuit spes aliqua illius cognitionis, e hoc modo cognoscere indirecte qd tale obtu extitit, n a. directe, qa spes illius obti n pt directe repraesentare illud obtum nisi quando existit, cum existia obti compleat spem in rãe repraesentantis ut vidimus, & n magis repraesentat rem pritam quam futuram, cum in utroq statu aeque existat.

Haec tn doctrina difficilis e, qa difficile e qd oes actus memoria in Angelo sint cognitiones indirectae e reflexa, n minus e. quod dubitabiue cognoscit Angelus terraemotum pteritum v.g: quam cognitionem suam pteritam quam habuit de terraemotu, sed perte suam cognitionem pteritam cognoscit directe per propriam spem e n in alio, & etiam terrae motu pteritum pt cognoscere directe e per propriam spem; n e. appares cur minus potuerit manere in Angelo spes illius terraemotus quam spes suae cognitionis qua illum cognovit. facilius ergo hoc explicatur si dicas ex obto pterito manere spem illius obti novam in Angelo, sicut ipse Suarez admittit manere spem cognitionis ex cognitione pterita, hoc e. modo Angelus aeque directe e clare cognoscit obtum pteritum ~~ac~~ ac suam cognitionem praeteritam.

SECTIO. V.

An Angelus possit cognoscere secreta cordium?

Dubitatur de secretis cordium quomodo cognoscantur ab Angelis. certum e apud oes haec cordis secreta de facto ab Angelis n cognosci citra relaonem Dei aut consensum illius ad quem ptinet. qd colligitur ex Scriptura ubi haec cognitio tribuitur Deo ut ipsi propria. 1 ad Corinth. 14: si oes Prophetae, intret a. quis infidelis vel idiota convincitur ab oibus, qui diiudicatur ab oibus, occulta e. cordis eius manifesta fiunt, et ita cadens in faciem adorabit Dnum pronuntians qd vere Deus sit in vobis. 3 Reg. 8: tu solus nosti cor oium filiorum hoium. Jeremiae 17: pravum e cor hois e inscrutabile, quis cognoscet illud? Ego Dnus scrutans cor. ubi Hieronimus hinc discimus qd nullus cogitaonum secreta cognovit nisi solus Deus. in Evangelio saepe etiam pbatur Christi Divinitas ex eo qd secreta cordium cognoscebat. vide alia multa Scripturae e PP. loca apud Suarez in psenti.

Hoc supposito Doctores n oio conveniunt in assignanda repugnantia, cum e. hi actus interni sint entitates nales existentes in rerum nãa n apparet quomodo n sint intra sphaeram cognitionis Angelicae, ideo Durandus antea e de hoc puncto dubitare. Hervaeus ~~videtur~~ ait quidem hos actus internos

ab Angelis,